

Schriftelijke vragen n.a.v. de Regiovisie 'Verbinden en versterken in de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling 2020 -2024

“In mijn directe omgeving heb ik iemand die al bijna 30 jaar in het primair (lager) onderwijs zit. Ik noem haar Caroline. Waar Caroline tegenaan loopt is het feit dat het voor leerkrachten zeer lastig, zo niet ondoenlijk is leerlingen te helpen als er sprake is van mishandeling/misbruik in de huiselijke sfeer. Dit geeft echt schrijnende situaties wat Caroline maar ook haar collega's in een heel lastig parket brengt. Ik noem een paar praktijkvoorbeelden:

- Caroline ziet littekens van sigarettenpeuken op verschillende lichaamsdelen van het kind. Zij moet hiervan een foto opsturen naar instanties als bewijs. Vervolgens komen ze met twee man sterk naar het gezin om onderzoek te doen. Hierbij zie je direct (ik zou zeggen vanzelfsprekend) dat ouders iets anders zeggen. Vervolgens wordt Caroline op de vingers getikt.
- Caroline heeft een leerling in haar klas waarbij zij vermoeden heeft van mishandeling. Zij wil hierover in gesprek gaan met de ouders, maar daarmee maakt zij het voor het kind direct onveilig. Kind wordt vaak thuis onder druk gezet en krijgt er alsnog van langs omdat hij het gezegd heeft.

Ik vind bovenstaand echt schrijnend en hoor deze verhalen al jaren met buikpijn aan. Caroline heeft jaren later een kind uit een van haar vroegere klassen gesproken. Hij vertelde dat een andere leerkracht wist van de mishandeling, maar niets deed. Dit neemt een kind zijn leven lang mee. Daarbij is het als leerkracht verschrikkelijk dat je een kind onvoldoende kunt helpen, terwijl je ziet wat er gebeurt. Sterker nog, een kind vertelt het uit onschuld aan Caroline, maar ze kan er zelfs richting het kind maar weinig op in gaan.

De rugdekking en samenwerking is onvoldoende geregeld. Alle instanties hebben van elkaar geen enkel idee wat ze aan het doen zijn. Caroline heeft ook nu weer, vier keer een ander persoon van één instantie gesproken als het gaat om een actuele casus. Caroline heeft meldplicht vanuit haar vak maar zou het daarna moeten kunnen overdragen. Alleen gebeurt dat niet op de juiste manier waardoor zij verantwoordelijk blijft. Caroline heeft tenslotte het kind in de klas”.

Waarom vertel ik dit nu. De regiovisie huiselijk geweld is in basis een prima stuk. Theoretisch klopt het vast allemaal. En toch hoor je in de praktijk andere verhalen. Ons allereerste belang moet altijd het kind zijn. En vooral moet er veel eerder en veel meer gesproken worden met de bron. Waar wordt als eerste de constatering gedaan en hoe maak je het deze personen eenvoudig en vooral weer veilig voor henzelf en het kind om huiselijk geweld aan te pakken.

Graag krijg ik onderstaande vragen schriftelijk beantwoord:

- Hoe zorgt Caroline ervoor dat het kind veilig blijft als zij het gaat melden?
- Hoe krijgen we een betere samenwerking tussen jeugdzorg/Veilig Thuis en onderwijs. Onderwijs ziet de gehele dag het kind. Die ziet het gedrag ontstaan en gebeuren. Jeugdzorg zou veel vaker bij scholen op moeten halen waar ze tegenaan lopen. Nu zie je vooral dat ieder vanuit zijn eigen 'omgeving' werkt en er weinig overleg is. Vroeger had een school maatschappelijk werk, die meer zat op de sociale controle. Waarschijnlijk door personeelsgebrek zie je nu telkens andere begeleiding. Te jonge mensen met weinig overtuigingskracht en onvoldoende stevigheid richting ouders. Bedenk; ze komen in gezinnen waar de hel is uitgebroken.

- Wat zijn de juridische consequenties voor de leerkracht bij het melden van mishandeling. Nu zie je soms zelfs dat de naam van de leerkracht openbaar wordt gemaakt.
- Welke scholen in Heemskerk hebben een speerpunt gemaakt van kindermishandeling en zorgen voor een goede samenwerking met bijv. Veilig Thuis/jeugdzorg?
- Zijn er mogelijkheden om, ook in het licht van Corona en alle extra onveiligheid die dit voor veel kinderen geeft hier als gemeente ook echt prioriteit aan te geven?

Over de inhoud van het stuk het volgende:

- Er zijn ambities met doelstelling bepaald. Hoe worden deze doelstellingen behaald en vooral hoe wordt gekeken of het wel effectief is? En hoe vindt bijsturing plaats als het niet werkbaar is?
- Soms zijn het 'vage doelstellingen', bijvoorbeeld 'we nemen jongeren serieus' of 'betere ondersteuning'. Hoe wordt die concreter en meer SMART en daardoor ook meetbaar?
- Vanaf 2020 wordt er meer in kaart gebracht hoe de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling uitpakt voor onze inwoners. Wanneer kunnen wij hiervan de eerste resultaten verwachten?

Dank voor de beantwoording

VVD Heemskerk

Karin Smit